

Myriam Alter - Where Is There

Napsal Ing. Valdemar Navrátil

Friday, 17 October 2008

Velmi zajímavá osobnost jazzové scény, která v posledním období již aktivně nehraje, ale pouze komponuje pro malá hudební seskupení. Její vnímání muziky přitahuje následně k aktivní spolupráci špičkové jazzové protagonisty z celého světa, kteří dokáží dát jejím vizím konečnou zvukovou podobu.

Žije a svá komorní díla tvoří v Belgii, přes svůj zralý věk vydala pouze 3 autorská alba. S jednotlivými aranžemi svých skladeb si pohrává vždy několik let, než se jí podaří nalézt ten správný odraz španělsko-židovské kultury svých předků, se kterým může být spokojená. Při jejich poslechu pak máme místy dojem, že už jsme je někde slyšeli, avšak v žádném případě zde nemůže jít o plagiáty. Možná je to dáno částečně tím, že zní zpěvně až tanečně, přesto dostatečně svérázně a zajímavě, možná také tím, že určitá prostota jejich podstaty tkví někde v našem povědomí a M.Alter má ten dar přeložit vše do jazyku pěti linek. Tím se jí daří vzbudit v nás schopnost objevovat i v jednoduchosti množství krásy a emocí.

První její počín vyšel v roce 1996, nese název Silent Walk a Myriam se zde představila i jako klavíristka. Již zde se projevil její obrovský tvůrčí potenciál. Další autorské album však vyšlo u firmy Enja až v roce 2003 pod názvem If, stejně jako poslední v řadě, které je z roku 2007, nese název Where Is There, a které si představíme trochu blíže.

Možná by ohlasy posluchačů tohoto alba nebyly tak nadšené, kdyby se nepodařilo při jeho nahrávání znovu shromáždit takové osobnosti a vytvořit z nich jednolitý celek. Známí již z dřívější spolupráce jsou Američané Greg Cohen (kontrabas), Joey Baron (perkuse) a domácí klarinetista John Ruocco. Nováčky posledního počínu jsou: legendární brazilský violoncellista Jaques Morelenbaum, soprán saxofonista Pierre Vaiana a mladý nadějný pianista z Itálie Salvatore Bonafede, který tu instrumentálně zastupuje autorku samu. Ani ti však neměli problémy cítit se do magické atmosféry při nahrávání tohoto alba.

Přestože skladatelka na albu nehraje, její přítomnost je cítit v každé kompozici. Můžeme vnímat vlivy klasiky, jazzu i etnických prvků z různých koutů Evropy. Základem a motorem celé desky je rytmická sekce Baron-Cohen, jejíž souhra slouží jako základ, na kterém mohou ostatní hudebníci stavět, vršit a spřádat osnovy svých hudebních představ.

Vstupní melodie Was It There působí veselým až skotačivým dojmem, strhující taneční rytmus udržují perkuse s kontrabasem, své možnosti na úvod předvádí klarinet, saxofon i violoncello. V hlavní roli tu však máme po celou dobu piano, které místy upadá do pomalých pasáží s prvky klasické hudby. Následná, pomalejší až tklivá Still In Love, v hlavní roli opět s pianem a violoncellem místy nahrazeným klarinetem, upoutá hlavně vynikajícím zvukem činelů a seheraností s kontrabasem. Rychlejší rytmus, místy připomínající strhující tance Latinské Ameriky, se vrací ve skladbách Come With Me a It Could Be There.

Podvědomě známou melodií zde udržují střídavě saxofon s klarinetem, především však violoncello, vynikající jsou opět perkuse společně s kontrabasem, který si dokonce stihne krátký sólový part.

Pro změnu do Pařížských uliček minulého století nás zavádí pomalejší, povědomá melodie violoncella In Sicily, která evokuje náladu šansonů především v úvodu a v závěru. Střední část je vyplněna rozjímavými improvizacemi piana, saxofonu a opět skvělými činely a metličkami, jejichž kovový zvuk a přesná lokalizace jsou fascinující. V těchto uličkách zůstáváme i v následující I'm Telling You, pohodovou odpolední procházkou nás tu za monotónního rytmu basy s činely provázejí tóny klarinetu, později vystřídány jemným klavírem, aby se v závěru přidalo i cello a všichni společně se nám snaží jednoduchou a odpočinkovou melodií zlepšit náladu. Ta nám však nevydrží dlouho, protože s příchodem September 11 se začíná smrákat a na starou městskou dlažbu dopadají první kapky deště, ztvárněné jednotlivými tóny piana a klarinetu, jež nám v úvodních 3 minutách ve svých sólových partech nabízejí témata z oblasti klasické hudby. Velmi pomalé, až ponuré tempo pokračuje i nadále, udržují ho výborně nahané činely s metličkami. Následně se k pianu přidává ještě violoncello a kontrabas, který se dokonce pouští do uvolněné improvizace. Jemný a pomalý klavír pokračující i v úvodu závěrečné Catch Me There, je rychle vystřídán důrazným a svižným cellem, které vládne hlavním motivem za přispění saxofonu i klarinetu, a společně drží tempo až do závěru, v němž se vrací zvuk piana z úvodní části a v poklidu uzavírá celé album.

Poslechová cesta po tomto CD je velmi vizuální a vyvolává množství představ, od veselých a skočných v úvodu, až po temnější v závěru. V kterémkoli místě nás však odmění určitým zážitkem, hudba má neustále jistou dávku elegance a průzračnosti.

Myslím, že toto album je určeno širokému okruhu posluchačů hlavně tím, že je zpěvné, místy až taneční, melodické motivy jsou jednoduché a lehce zapamatovatelné, občas dokonce máme dojem, že už jsme je někde slyšeli. Takový oddychový a pohodový jazz pro dobrou náladu.

Zvuková kvalita nahrávky je dobrá, chtěl bych vyzdvihnout především fascinující sladko-hořký zvuk violoncella, který dokáže jednotlivým skladbám poskytnout hojnost různých nálad, a dále pak přirozené barvy plechových činelů a metliček spolu s vynikající lokalizací v prostoru všech bicích nástrojů.

Album Where is There rozhodně stojí za poslech, a nejen ono, ale i další nahrávky z dílny Myriam Alter. Ačkoli se při nahrávání jejich alb neustále mění producenti i instrumentalisté, unikátní aura její tvorby zůstává trvalá.

Hi-Fi Hlasy 8/10